

The americans

Aquest és el títol d'un llibre de fotografies publicat en 1958 per un fotògraf suís —de Zuric— anomenat Robert Frank, amb pròleg de l'escriptor Jach Kerouac, d'origen franco-canadenc.

Tornem arrere i parlem de Frank, que va arribar als EUA en 1947. Durant la dècada dels cinquanta, treballa en fotografia de moda i, quan li sobren els diners, viatja pel continent americà i per Europa, fet que explica la seua estada a València.

Era una època optimista per a l'Amèrica triomfant, i ells eren uns desarrelats, fet que explica la traducció de l'intraduïble *beat* per «colpejat».

Josep MERITA

Com a manifestació d'aquest optimisme, es munta l'exposició «La família de l'home» en el Museu d'Art Modern de Nova

York, la més visitada de tota la història de la fotografia. Per aquella època, Robert Frank sol·licita una beca a la Fundació Guggenheimy, i en la sol·licitud explica que intenta presentar un document contemporani autèntic.

Viatja amb la seua família d'est a oest, i tira més

de 20.000 negatius, dels quals selecciona 83 imatges, que componen el llibre. Fotografies que són un revulsiu i són rebutjades per la majoria dels crítics. Deu anys després, arriba el reconeixement, quan ha deixat la màquina de fotografiar en l'armari i s'ha introduït en el món del cinema.

Com a antecedent a la seua activitat cinematogràfica, hi ha la sèries «Bus series», realitzada des d'un autobús pels carrers de Nova York. I per a coneixement dels aficionants a la música, cal dir que la portada del disc *Exile on Main street*, dels Rolling Stones, és de Robert Frank, que, al seu torn, els va acompanyar en la gira pels EUA, durant la qual va filmar la pel·lícula *Cocksucker Blues*, on, entre d'altres, també apareixen Warhol i Stevie Wonder. Pel que es veu, va agradar tan poc als Rolling que se n'ha prohibit la difusió.

Indianapolis (1955)

El teatre, ¿una ventafocs que s'allibera?

Fa pocs dies, el 27 de març, es commemorà arreu el dia mundial del teatre. Com que a Barcelona les celebracions oficials i pomposes no sempre són, ni de bon tros, un reflex fidedigne de la dinàmica real de la nostra societat, hem obert el diari, i amb una certa dosi d'escepticisme i de cautela hem consultat la guia d'espectacles.

Com que gaudim de bona memòria, recordem molt bé el grau de sucursali-

N. COTS

lisme espanyolista que, fa uns anys, regia les programacions dels nostres teatres. En aquells temps, l'aficionat es trobava davant d'uns programes pobres, d'infima qualitat i d'un barroerisme, una carincloneria i una vulgaritat difícils de superar. Ara, en canvi, tenim davant els ulls l'anunci de catorze obres, entre les quals voldríem destacar-ne les següents: *Diari d'un boig*, de Gogol; *Un dels últims vespres de carnaval*, de Goldoni; *La desaparició de*

Wendy, de Benet i Jornet; *Cyrano de Bergerac*, en versió bella i acurada de Bru de Sala (després de dos mesos en cartell, encara cal reservar-ne les localitats amb anticipació); *Curial e Güelfa*, i reposicions d'èxits d'anys anteriors, com són *Antaviana* i *¡Glups!*

Tenint en compte la crisi profunda on som immersos, i la comoditat i l'apoltronament temptadors, que en una societat d'honors, presses i stress com la nostra, ofereix el tàndem tele-vídeo, i, ja que els preus del teatre no són encara, com fóra desitjable, a l'abast de totes les butxaques, aquestes catorze obres, de temes ben diversos i de qualitat bastant elevada, que compten, a

més, amb una assistència de públic que els permet de romandre temporades llargues en cartell, constitueixen un balanç no gens menyspreable.

I a aquells nostàlgics que enyorin el sucursalisme d'altres temps, i que prefereixin de sentir declamar en llengua castellana, sempre els queda el recurs de triar d'entre la migrada programació, qualsevol de les tres revistes xaroneròtico-grolleres, o bé, gràcies a l'intent institucional de ressuscitar el «gènere chico», poden escollir entre *La verbena de la Paloma*, *Dona Francisquita*, *La del Manoyo de rosas*, *Sueno de gloria* i un parell més, que se li ofereixen en un mateix teatre i en dies successius.